

Reglement, hvis Affattelse overlodes Kirkeraadet. Jeg vil tage et Exempel. Der er Spørgsmaal om en ny Oversættelse af det gamle Testamente; naar en saadan Oversættelse bliver forelagt for et Kirkeraad, antager jeg, at den vil blive Gjenstand for den omhyggeligste Undersøgelse af selve Kirkeraadet. (Tscherning: Lægmandene!) Ja, ogsaa de vilde kunne udøve Indflydelse paa Sagens Afgjørelse, det er aldeles vist. Jeg vil nu sætte, at man finder det nødvendigt — jeg skal her ikke indlade mig paa at undersøge, om det var rigtigt eller ikke — at en saadan Oversættelse burde indføres ved Lov, vilde man da ikke finde, at det var i sin Orden, at denne Lov kom til at bestaae deri, at denne Oversættelse skulde indføres som en authentisk Oversættelse af det gamle Testamente, vilde man finde, at det var et Indgreb i Rigsdagens Virksomhed? Hvis man her kom med en eller anden Ændring i denne Oversættelse, vilde det saa ikke kunne forstyrre Eenheden i Oversættelsen, vilde det ikke, saa at sige, ligge udenfor Rigsdagens Omraade? (Tscherning: Rigsdagens Medlemmer kunde ogsaa forstaae sig paa en saadan Oversættelse!) Jeg skal være enig med den ærede Rigsdagsmand i, at en Lægmand i flere Henseender meget godt kan bedømme en saadan Oversættelse, han kan saaledes bedømme, hvorvidt den er folkelig og forstaaelig; iøvrigt er det kun et Exempel, jeg her har anført, som man ikke maa hænge sig i, og jeg skal senere med Fornøjelse komme til den ærede Rigsdagsmands Bemærkninger. Man vil altsaa komme til at see, at der kan være Forhold, hvor det er aldeles i sin Orden, at et Kirkeraad alene overveier selve Realiteten. Jeg vil nu fremdeles sætte, at der er Spørgsmaal om en ny Psalmebog, hvis man nu var kommen til den Overbeviisning, at Indførelsen af den burde skee ved Lov — og en saadan Fremgangsmaade kunde jo tænkes, da Sagen har en oekonomisk Betydning for Landet — vilde saa ikke Lægmand kunne deltagende i Bedømmelsen af den nye Psalmebog? Jeg troer jo, navnlig naar de gamle Psalmer vare uddøde hos Præsterne, men levede hos mange Lægmand; men desuagtet kan jeg ikke skjønne Andet, end at Rigsdagen ved

Sagens Behandling blot vilde undersøge, om en saadan Psalmebog burde indføres eller ikke, uden at gaae ind paa, om der i den skal staae Det eller Det; det troer jeg er den Tanke, som ligger i den nævnte Bestemmelse i § 3 ... (Tscherning: Den er falsk!). Det er muligt, at den er falsk, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds siger, det er muligt, at man bør ændre denne Bestemmelse eller ganske udelade den, det skal jeg imidlertid for Diebliffet ikke videre indlade mig paa at afgjøre. Der er ogsaa ærede Medlemmer, der meget bestemt have udtalt, at denne Bestemmelse strider imod Grundloven; i den Henseende vil jeg sige, at naar der er et større Antal Medlemmer, som i den Retning nære store Betæneligheder, saa maa jeg, selv om jeg er af en anden Mening, dog holde for, at man skal tage et omhyggeligt Hensyn til saadanne Betæneligheder.

Der er blevet yttret, navnlig af min ærede Ven for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at Kirken ikke skulde have en Forsætning, forinden vi havde Tienden inde paa vore Budgetter; jeg skal i en vis Henseende tiltræde dette, og forsaavidt det gælder om ved en Kirkeforsætning at stille Kirken aldeles selvstændig, aldeles eneraadig, saaledes at Regjeringen ikke havde noget Videre med den at gjøre, saa vilde jeg sige, at den ærede Rigsdagsmands Forslag langtfra at være særdeles radicalt var meget moderat; men jeg troer ikke, at vi paa eengang kunne gjøre dette store Spring (Tscherning: Jo!) Man kan nærme sig dertil, vi kunne gjøre et Skridt hen til at give Kirken en større Selvstændighed, men jeg troer, at det vilde være høist urigtigt, om man med eet Slag vilde løse det, som ved utallige fine Fibrer er sammenvoret i hinanden, det troer jeg virkelig ikke kan lade sig gjøre, men vel derimod, at man kan arbejde hen til, at Kirken ifølge § 80 virkelig faaer en større Selvstændighed og en større Frihed, og et saadant Skridt gjør man ved at danne et Raad, hvortigjennem Kirken kan udtale sig. Lad os see at faa et saadant Raad, som virkelig kan gjælde for Kirkens Røst. for at naae det maa man imidlertid slaae ind